

RESP. ŽALM PO 1. ČTENÍ

28

BÍLÁ SOBOTA A,B,C

Se - šli své - ho Du - cha, Pa - ne, a ob - nov tvář - nost ze - mě.

R.

[Ž 103, 30]

Ž 103

✠ 1. Veleb, má . . . . . du - še, Hos - podi - na!	* Hospodine, můj Bože, jsi nad - mí - ru ve - li - ký.
2. Velebností a vznešeno . . . . . stí ses o - děl,	* halíš se svět . . . . . lem ja - ko plá - štěm. R.
✠ 3. Zem jsi založil na . . . . . je - jích zá - kla - dech,	* nepohne se . . . . . na vě - čné vě - ky.
4. Oceánem jsi ji při . . . . . kryl jak ša - tem,	* nad horami . . . . . sta - nu - ly vo - dy. R.
✠ 5. Pramenům dáváš . . . . . sté - kat v po - to - ky,	* které ply . . . . . nou me - zi ho - ra - mi.
6. Podél nich hnízdí ne . . . . . bes - ké pta - ctvo,	* ve větvích švi . . . . . to - ří svou pí - seň. R.
✠ 7. Ze svých komor zavla . . . . . žu - ješ ho - ry,	* země se sytí plo . . . . . dy tvé - ho dí - la.
8. Dáváš růst trávě pro dobytek, + bylinám uži - teč - ným člo - vě - ku,	* aby . . . . . do - bý - val ze země chléb. R.
✠ 9. Jak četná jsou tvá . . . . . dí - la, Hos - podi - ne!	* Všechno . . . . . jsi mou - dře u - či - nil.
10. Země je plná . . . . . tvé - ho tvor - stva.	* Veleb, ... má du - še, Hos - podi - na. R.

Ze - mě je pl - ná Hos - po - di - no - vy mi - lo - sti.

R.
[Ž 32, 5 b]

Ž 32

✠ 1. Hospodinovo slo . . . . . vo je správ - né,	* spolehlivé je veškeré . . . . . je - ho dí - lo.
2. Miluje spravedl . . . . . nost a prá - vo,	* země je plna Hospodi . . . . . no - vy mi - lo - sti. R.
✠ 3. Jeho slovem . . . . . vzni - kla ne - be - sa,	* dechem jeho úst všechen . . . . . je - jich zá - stup.
4. Vodstva moří shrnuje . . . . . ja - ko do mě - chu,	* do nádrží . . . . . dá - vá o - ceá - ny. R.
✠ 5. Blaze národu, jemuž je Hos. . . . . po - din Bo - hem,	* blaze lidu, který si vyvolil . . . . . za svůj ma - je - tek.
6. Z nebes Hos. . . . . po - din shlí - ží,	* vidí všechny . . . . . lid - ské dě - ti. R.
✠ 7. Naše duše vy . . . . . hlí - ží Hos - podi - na,	* on sám je . . . . . na - še pomoc a štít.
8. Ať spočine na nás, Hospodine, tvé . . . . . mi - lo - sr - den - ství,	* tak, jako dou . . . . . fá - me v te - be. R.

O - chraň mě, Bo - že, ne - boť se k to - bě u - tí - kám.

R.
[Ž 15, 1]

Ž 15

- V. 1. Hospodin je mým dědičným dílem i mou ^{čí} - ší, * ty mně zachová . . . . . váš svůj ^ú - děl.
 2. Hospodina mám neu . . . . . stá - le na zřete - li, * nezakolísám, když . . . . . je mi po pravi - ci. **R.**
- V. 3. Proto se raduje mé srdce, má . . . . . du - še ^{plé} - sá, * i mé tělo . . . . . byd - lí v bez - pe - čí.
 4. Neboť nezanecháš mou . . . . . du - ši v pod - svě - tí, * nedopustíš, aby tvůj svatý . . . . . spat - řil po - ruše - ní. **R.**
- V. 5. Ukážeš mi . . . . . ce - stu k ži - vo - tu, * u tebe je hojná radost, +
 po tvé pra . . . . . vi - ci věč - ná slast. **R.**

Hos - po - di - nu chci zpí - vat, ne - boť je vel - mi vzne - še - ný.

R.
[Ex 15, 1a]

EX 15

- ✠ 1. Chci zpívat Hospodinu, neboť je . . . . . vel - mi vzne - še - ný, * koně i s jeho jezdcem. . . . . svr - hl do mo - ře.
 2. Hospodin má sílu, jej opěvuji, + stal . . . se mou spá - sou. * On je můj Bůh, kterého chválím,
 Bůh mého otce, kte. . . . . ré - ho os - lavu - ji. **R.**
- ✠ 3. Hospodin je hr . . . . . di - na ve vál - ce, * Hospodin je . . . . . je - ho jmé - no.
 4. Faraonovy vozy a jeho vojsko . . . . . svr - hl do mo - ře, * výkvět jeho reků byl potopen v Ráko - so - vém mo - ři. **R.**
- ✠ 5. Hlubi . . . . . ny je při - kry - ly, * zřítili se do propasti . . . . . ja - ko ká - men.
 6. Tvá pravice, Hospodine, se ukazuje. . . moc - ná v sí - le, * tvá pravice, Hospodine, . . . dr - tí ne - přáte - le. **R.**
- ✠ 7. Přivedeš a zasadíš je na hoře,
 na svém vlastnictví, + na místě,
 kde si budeš, Hospodi . . . . . ne, své sí - dlo, * ve svatyni, Pane, kterou vystavě. . . ly tvé ru - ce.
 8. Hospodin . . . . . bu - de kra - lo - vat. * Na . . . . . vě - ky, ná - vždy. **R.**

Chci tě o - sla - vo - vat, Hos - po - di - ne, ne - boť jsi mě vy - svo - bo - dil.

R.
[Ž 29, 2a]

Ž 29

- ✠ 1. Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vy-svobo-dil, * nade mnou se radovat nedo . . . . . přáls mým ne-přáte-lům.
2. Hospodine, z podsvětí jsi vyve . . . . . dl mou du - ši, * zachovals mi život mezi těmi, kteří . . . . . kle - sli do hro - bu. **R.**
- ✠ 3. Zpívejte Hospodinu, ... je - ho věř - ní, * a vzdávejte díky jeho sva . . . . . té - mu jmé - nu!
4. Vždyť jeho hněv trvá chvíli,
ale jeho laskavost po . . . . . ce - lý ži - vot, * zvečera se uhostí pláč, zji . . . . . tra však já - sot. **R.**
- ✠ 5. Slyš, Hospodine, a smi . . . . . luj se na - de mnou, * po . . . . . moz mi, Hos-podi-ne.
6. Můj nárek jsi o . . . . . brá - til v ta - nec, * Hospodine, můj Bože, chci tě . . . . . chvá - lit na vě - ky. **R.**

Bu - de - te vá - žit vo - du s ra - dos - tí z pra - me - nů spá - sy.

R.
[Iz 12, 3]

IZ 12

- V. 1. Hle, Bůh je má spása! Bez obavy mo - hu dou - fat. * Hospodin je má síla a statečnost, + stal . . . . . se mou spá - sou.
 2. Oslavujte Hospodina, vzývejte . . je - ho jmé - no! * Hlásejte mezi národy jeho díla, + zvěstujte vznešenost. . . . . je - ho jmé - na. **R.**
 V. 3. Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velko . . . . . le - pé vě - ci, * ať je to známo po . . . . . ce - lé ze - mi.
 4. Plesejte a jásejte, obyva . . . . . te - lé Sio - nu, * neboť ve vás vládne Izra. . . . . e - lův Sva - tý. **R.**

Pa - ne, ty máš slo - va věč - né - ho ži - vo - ta.

R.

[Jan 6, 69]

Ž 18

- ✠ 1. Hospodinův zákon je dokonalý, + obcer- stvu- je du - ši, * Hospodinův příkaz je
 spolehlivý, + nezkušenému . . . . . dá - vá mou - drost.
2. Hospodinovy předpisy jsou správné, +
 rozradost - ňu - jí srd - ce, * Hospodinův rozkaz je jasný, + osvět - lu - je o - či. **R.**
- ✠ 3. Bázeň před Hospodinem je upřímná, . . . tr - vá na vě - ky, * Hospodinovy výroky jsou pravdivé, +
 zároveň však i spravedlivé.
4. Dražší nad zlato, nad hojnost . . . . . zla - ta ry - zí - ho, * sladší jsou nad med, nad . . . . . štá - vu z plá - stů. **R.**

Ja - ko laň pra - hne po vodních bystří - nách, tak prahne má du - še po to - bě, Bo - že.

R.
[Ž 41, 2]

Ž 41

- ✠ 1. Má duše žízní po Bohu, po . . . . . ži - věm Bo - hu: * kdy už budu moci přijít a . . . . . spa - třit Bo - ží tvář?
 2. Vzpomínám, jak jsem puto . . . . . vá - val v zá - stu - pu, * jak jsem jej vodíval k Bo . . . . . ží - mu do - mu, **R.**
- ✠ 3. s hlasi - tím jáso. . . . . tem a chva - lozpě - vem * ve svá . . . . . te - čním rou - chu.
 4. Sešli své světlo . . . . . a svou věr - nost, * ty ať mne vedou a přivedou +
 na tvou svatou horu a . . . . . do tvých sta - nů. **R.**
- Žalm 42
- ✠ 5. Pak přistoupím k Božímu oltáři, +
 k Bohu, své překypu - jí - cí ra - do - sti, * a oslavím tě citerou, ... Bo - že, Bo - že můj. **R.**

Stvoř mi čí - sté srd - ce, Bo - že!

R.
| Ž 50, 12 a |

Ž 50

- V. 1. Stvoř mi čí - sté . . . . . srd - ce, Bo - že, * obnov ve mně ducha . . . . . vy - tr - va - lo - sti.
 2. Neodvrhuj mě . . . . . od své tvá - ře * a neodmítej mi svého sva . . . . . té - ho Du - cha. **R.**
- V. 3. Vrať mi ra . . . . . dost z tvé o - chra - ny * a posil . . . . . ni mou vel - koduš - nost.
 4. Budu učit bezbož . . . . . né tvým ce - stám * a hříšníci se budou o . . . . . bra - cet k to - bě. **R.**
- V. 5. Vždyť nemáš zá . . . . . li - bu vo - bě - ti, * kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti mí - lá.
 6. Mou obětí, Bo . . . . . že, je zkrou - šený duch, * zkroušeným a pokorným srdcem
 nepo - hrd - neš, Bo - že. **R.**

*Po posledním čtení ze Starého zákona, s příslušným žalmem a modlitbou, se rozsvítí svíce na oltáři.
 Zpívá se chvalozpěv SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU a přitom, podle místních zvyků, vyzvánějí zvony.
 Po epištole všichni vstanou. Kněz slavnostně zazpívá ALELUJA a všichni opakují po něm.
 Žalmista nebo zpěvák zpívá žalm a lid odpovídá ALELUJA. Po žalmu následuje EVANGELIUM.*

Mezizpěv po epištole

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

R.
[Greg. chorál]

Ž 117, tonus VI

- V. 1.** Dě - kuj - te Hospodinu, neboť . . . . . je do - brý, * jeho milosrdenství . . . . . tr - vá na vě - ky.
 2. — Nechť řekne dům Iz. . . . . ra - e - lův: * "Jeho milosrdenství . . . . . tr - vá na vě - ky." **R.**
- V. 3.** Hos - po - dinova pravice si stateč. . . . . ně ved - la, * Hospodinova pravi . . . . . ce mě po - zvedla.
 4. — Nezemřu, ... a - le bu - du žít, * vypravovat o Hospodí . . . . . no - vých či - nech. **R.**
- V. 5.** Ká - men, který stavi . . . . . te - lé za - vr - hli, * stal se . . . . . kvá - drem ná - rožním.
 6. — Hospodinovým řízením se . . . . . tak sta - lo, * je to podivuhodné . . . . . v na - šich o - čích. **R.**